

ביתו של השבלול / אורית רז

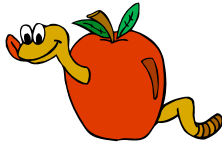
לשבלול, אויה, אויה
נמאס לגור בקונכייה.
"זה נורא, זה איום,
כמה צר כאן, אין מקום"

ולכן, מבלי לחשוש
את ביתו החליט לנטוש.
כובע על ראו חבש,
הלך חפש מקום חדש.
תר חיפש מבלי לנוח,
ופתאום ראה תפוח:
"סלח מה זה, מר שבלול,
תעלול,
או סתם בלבול?
בתפוח, טוב לדעת,
מתגוררת התולעת."

"באמת נכון, נכון,
אנסה את השריון."
"סלח מה זה, מר שבלול,
תעלול,
או סתם בלבול?
בשריון, בכל מצב,
מתגורר אחד: הצב."

" באמת אכן, אכן,
אשתכן בתוך הקן!"
"סלח מה זה, מר שבלול,
תעלול,
או סתם בלבול?
בתוך הקן, כדאי לזכור,
מתגוררת הציפור."

"נו, אם כך" סח השבלול,
"אנסה לגור בלול!"
"סלח מה זה, מר שבלול,
תעלול,
או סתם בלבול?
זה ממש עובר כל גבול,
תרנגול – הוא גר בלול!"

"הנה, יש דירה פנויה
פה בבית הפטרייה!"
"סלח מה זה, מר שבלול,
תעלול,
או סתם בלבול?
בפטרייה גר הגמד,
היא שלו, שלו בלבד!"

"הנה בית, שם הרחק,
מי גר בו? אולי הוא ריק?
כאן, אכן, זה די מוזר,
אף אחד איננו גר!"
בית זה איננו זר.
אל ביתו שבלול חזר.
כן, זה בית צר, קטן,
אך הוא לא יזוז מכאן!